

OGRANAK "SELJAČKE SLOGE"
BUŠEVEC

GODIŠNIJAK

5

1971 GOD

U KAZOM
PREDSEDNIKA
SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE
JOSIPA BROZA TITA

BROJ 126 OD 22. jula

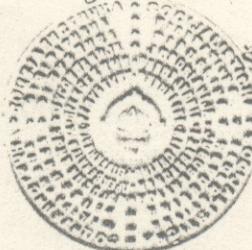
1960. GODINE

pozivom predsednika Štaba narodne vojske, a za zasluge u
ratu, u oblasti znanosti, za kulturno razvijanje naših naroda.

ORDENOM
ZASLUGE ZA NAROD
SA SREBRNOM ZVEZDOM
O ČEMU SE IZDAJE OVA POVELJA

KANCELARIJA ORDENA
U BEOGRADU 22. jula 1960. GODINE

SEF KANCELARIJE ORDENA

Josip Traca

G O D I Š N J A K

GODINA VIII Buševac..... 4.VII 1971. BROJ 5

I Z D A V A Č
OGRANAK "SELJAČKE SLOGE"
UPRAVNI ODBOR

UREĐNIK

Josip Kovačević

PIŠU

Članke: Dragutin Katulić
Ivan Glavaš
Josip Kovačević

CRTAO

Karikature:
Marijan Bobesić

FOTOSNIMKE

Iz: Gospodarskog lista
Prosvjete
Večernjeg vjesnika
Vjesnika
Zajedničara
Narodnog Glasnika i
Vikenda

PRIJEPIS

Rukopisa: Katica Godinić

Na matrice: J. Kovačević

UMNOŽAVANJE:

Ivan Kas Boni

TISAK: Savez muzičkih
društva i orga-
nizacija Hrvatske
Zagreb

Cijena

2 ND

PROŠLA GODINA

Godina 1970. zauzeti će posebno mjesto
u povijesti našeg društva i sela.

Obljetnica 50. god. osnutka OSS-e
svečano je proslavljenja, kao i 70.
god. osnutka DVD-a Buševac.

Poseban uspjeh pripada svakao Taropo-
lijskoj svadbi, koja snimljena 1969.
god. za RTV- Zagreb osvojila je prvo
mjesto na Bledskom festivalu Jugosla-
venske televizije.

Dramska sekcija iako nije sudje-
lovala na Republičkom festivalu
Dramskih amatera Hrvatske, ipak je
nastupila na Smotri mladih Hrvatske
te time održala kontuitet dramskog
amaterizma Buševca.

Naša škola postigla je zavidne
rezultate i time zasluženo priznanje
naše zajednice.

Sportsko društvo "Polet" organi-
ziralo je zanimljiv susret sa bivšim
igraćima zagrebačkog "Dinama", što
je također bio interesantan susret
naših igrača i starih asova Jugosla-
venskog nogometa.

Na gospodarskom polju svakako je
bilo uspjeha. Nabavljeno je par
traktora, ali stočni fond vjerojat-
no je smanjen radi neekonomске cije-
ne mlijeka.

Davni san Buševčana ostvario se,
asfaltirane su ceste kroz Dolenec i
Rožinec, tj. Kolodvorska ulica.
Dok je samo dijel, nogostupa betonira-
no od Gostione (Križajne) do Zad.
doma (Glavna cesta).

Dobili smo i urbanistički plan
sela. Premda nemamo statističkih
podataka koliko je kupljeno novih
kućanskih aparata, televizora,
automobila, sagradeno novih kućnih
vodovoda i kuća, ipak je i tu vid-
ljiv napredak.

Iako ima stanovit broj naših
mještana na privremenom radu u
Njemačkoj, gotovo svi mladi Bušev-
čani zapošleni su van sela većinom
u zagrebačkim tvornicama.

Novi samoupravni odnosi u našem
socijalističkom društvu i jačanje
hrvatske državnosti uvjereni smo da
će donijeti bolje uvjete života i
rada, te time i bolju sutrašnjicu.

Političke pouke i poruke u protekloj godini

Deseta sjednica centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske snažno je dinamizirala politički život i dala jak impuls društvenim kretanjima u cijeloj Hrvatskoj. Na brojnim skupovima u SK i drugim društveno političkim organizacijama na javnim tribirama i u samoupravnim organima odjek desete sjednice bio je snažan.

Nakon 17. sjednice Predsjedništva SKJ i X sjednice CK SKH. članovi saveza komunista Hrvatske dali su bezrezervnu podršku zaključcima 17. sjednice i istupima druga Tita i učinit će sve na dosljednom provođenju tih zaključaka. Uostalom mislim da možemo konstatirati, da su sastanci, koji su dosad samočnjativno i spontano održani u mnogim područjima Hrvatske već potvrdili prihvaćenje zaključaka 17. sjednice Predsjedništva SKJ i X sjednice CK SKH. Naš spontani odaziv na proslavu 100. obljetnice rođenja Stjepana Radića gdje nismo samo formalno učestvovali već i aktivnim učešćem dokazali kontinuitet - tradicionalne aktivnosti Buševčana u svim kulturnim manifestacijama ovog kraja.

Ogranak "Seljačke sloge" i ove godine našao se na stranicama Hrvatskih novina, jer je sudjelovao u programu velike proslave. Budući da i povjesno značenje braće Radića prelazi okvire njihovog rodnog sela i čitave posavine, naše učešće je tim više priznanje.

Veliki odaziv našeg sela na veličanstvenu proslavu 30. god. formiranja KNO je još jedan dokaz privrženosti našeg naroda našem CK i njenom rukovodstvu. Naši ljudi s velikim zanimanjem su slušali i čitali o novim ustavnim promjenama. Živo se zanimaju za njihovo konačno usvajanje. Veoma se kritički osvrću na sve one koji prave prepreke novim kretanjima u društveno-političkim zbivanjima. Većina naših Buševčana znaju da se mi susrećemo s pojedinačnim gledanjima kojima nacije i republike smetaju, jer to samo stvaraju nepotrebne probleme. Takovima u biti konzervativcima i birokratima smetaju nova kretanja. Oni bi sve unificirali, sveli na određene kalupe stvorili jednu naciju - jugoslavensku, uveli jedan jezik - jugoslavenski. Sve ono što se nebi dalo svesti u te kalupe sumnjivo im je pa traže da se s tim odlučno obračunaju. Znamo da su te centralističko-etatski snage koje se žele ujedinit smetnja na našem putu ali mi im Buševčani poručujemo da ćemo isto onako kako smo se borili u toku NOB dati otpor u granicama svoje moći ako to bude potrebno. Bez obzira dali je član SK ili ne mi znamo da je SK Hrvatske snaga koja je mogla da ostvari vjekovne težnje naroda da stvari socijalističku samoupravnu Hrvatsku. Zato ćemo podržati sve stavove našeg CK SKH.

Sekretar OOSK Buševac
Ivan Glavaš

PRETPLATITE SE NA "HRVATSKI GOSPODARSKI GLASNIK"

UPIŠIMO ZAJAM ZA AUTOPUT ZAGREB - SPLIT

NAJVEĆE PRIZNANJE

PREDsjEDNIK

TITO

ODLIKOVAO

Ogranak "Selj. Sloga"

BUŠEVEC

19. IX 1970.

Svečani skup članova OSS-e i
uzvanika - pozdravlja predsjednik
Stjepan Robić, dipl. ecc.

Autorica, Marija Sever, čita
pjesmu, posvećenu "Slogi"-
"Tebi koji slaviš"

50 godina rada I HRVATSKOG PROSVJETNOG I DOBROTVORNOG DRUŠTVA
"SELJAČKA SLOGA" Buševec, nakon velike proslave 12. VII 1970.
godine, okrunjeno je najvećim dosadašnjim priznanjem:

ORDENOM ZASLUGE ZA NAROD SA SREBRNOM ZVIJEZDOM,
kojim je predsjednik SFRJ JOSIP BROZ TITO, odlikovao naše
društvo.

Ovoj nenadanoj svečanosti prisustvovali su brojni
politički i kulturni radnici naše općine, te predstavnici
Prosvjetnog sabora Hrvatske, kao i predstavnici društveno -
političkih organizacija našeg sela i gotovo svi članovi OSS-e
Buševec.

U ime predsjednika republike Nikola Gusić, predsjednik
Skupštine općine Velika Gorica, predao je Stjepanu Robiću,
pred. OSS-e - Orden - kojim je predsjednik Tito odlikovao
OSS-e Buševec za uspješan 50 god. rad društva.

Prisutni su članovi burnim pljeskom pozdravili ovaj
čin. U znak zahvalnosti za pruženu pomoć društvu, pred.
OSS-e predao je spomen albume pokrovitelju proslave
Zagrebačkoj mljekari, SSRN i Skupštini općine Vel. Gorica
s fotografijama iz Turopoljske svadbe i proslave 50 god.
osnutka OSS-e, te slike u bojama pjevačkog zbora OSS-e
Prosvjetnom saboru Hrvatske, tajniku Središnjice "Seljačke
sloge" Tihomiru Cvrlji, tajniku DAH drugu Ivi Mikuliću i
Matici hrvatskoj.

Nakon svečanosti uz pjesmu i ples proslavljen je
ovaj lijepi dan.

Nikola Gusić, predsjednik Skupštine
općine Vel. Gorica, trenutak prije
predaje ordena predsjedniku SFRJ
OSS-e Buševec

Snimio:
V. Rumbak

JUBILEJ OGRANKA »SELJAČKE SLOGE« U BUŠEVČU

Pedeset godina djelovanja

Mještani Buševca!

Prošlo je pola stoljeća od 18. IV. 1920. godine, kada su tvoriči našeg društva na svojoj osnivačkoj skupštini zapalili luč prosvijete, koja je zatim zakutala čitavom našom domovinom.

Uspjesi koje smo postigli zadnjih godina postignuti su zahtijevajući masovnim radu naših članova. Tu uviđejmo spomenuti jednu riječ: »Sloga«. Sloga nas je vezala u radu i stvaranju, i jedinstvu, bez kojeg ne bi nikakav rad bio moguć. U tome je danas naša snaga. Ovo ime nije službeno za naše društvo, ono ga je dobio zato što su naši čevi, djedovi i braća bili složni da osnuju kulturno-prosvjetno društvo. Budimo i mi složni da sačuvamo sve ona kulturne i plemenite vrijednote koje smo stvorili u tih 50 godina! Neka one ostanu kao trajan spomen našeg rada i uspjeha.

To je odlomak iz proglaša Odbora za proslavljanje 50-godišnjice ogranaka »Seljačke slike« iz Buševca, koji je dve godine u travnju proslavio svoj zlatni jubilej plodnoga i neuromornog rada, na polju prosvjete i kulture.

U nedjelju 18. travnja 1920. godine osnovana je u Buševcu »Seljačka slike«, hrvatsko seljačko prosvjetno i dobrovorno društvo. To je prvo društvo s takvim imenom i ciljevima u Hrvatskoj.

Osnivanjem ovog društva počinje novo razdoblje i nov način prosvjetno-kulturnog rada, ne samo u selu Buševcu već i u svim selima u Hrvatskoj, stvorile u svim selima naše države gdje žive Hrvati.

Osnivači su radili pod vrlo teškim prilikama, ali nisu klonili u radu.

Vatrogastno društvo, koje je osnovano 1900. godine, uz humani svoj rad, pod ges om: »Vatra gasi brata spasiti«, djelovalo je preko pučke knjižnice, koja je osnovana i djelovala od 1912. godine.

Pučka škola otvorena je u Buševcu 1. travnja 1908. godine. U školi je od 1913. godine do 1931. podučavala IV. KA MEDVEŠČAK s puno ljubavi i pozitivnosti, tako da je za vrijeme neizjednog rada sloviла škola u Buševcu kao najbolja u Velikogoričkom kotaru. Umjesto priznajanja za tjenj rad tadašnje vlasti premještio su je iz Buševca.

Članovi Gospodarskog društva, podružnice u Vukovaru, kojih je bilo u selu 15, primili su stručno glasilo toga društva. »Gospodarski list«.

Kako se rodila misao o osnutku »Seljačke slike«

Svrha osnutka »Seljačke slike« hrvatskog seljačkog prosvjetnog društva bila je — kaže Josip Kos — da se maločovjek užigne na viši nivo u prosvjetno-kulturnom i u gospodarskom pogledu.

Potkraj prosinca 1919. god. sastali smo se — piše on — kod Mate Robića, Josip Zubeka, Ivan Robić i Stjepana Kovačića. Razgovarali smo o politici. U ono doba toliko se politička svijest i aktivnost razvile da se najviše govorilo o politici, a stranke koje su u to vrijeme imale najveći utjecaj bile su republikanska i seljačka.

Pričnjici živo i dug razgovarali smo o problemu organiziranja omiladine. Druge večeri, nakon žive rasprave, ko-

načno se dogovorimo da osnujemo prosvjetno-kulturno gospodarsko društvo »Seljačka sloga«.

Mjeseca travnja bila je sazvana vježba DVD-a, u kojem smo bili članovi, gotovo svi seoski mladići. Poslije završetka vježbe posjedali smo na travu pored ceste i počeli razgovor o osnutku prosvjetnog društva. Kad su svi članovi dobro upućeni u zamisao osnutka društva, počela se aktivnije širiti među mladima ideja o svrši osnutku novoga društva. Dakako, mlađe se odazvala u punom broju. Nakon osam danja Josip Zubek sazvao je osnivačku skupštinu u prostorijama Mate i Mare Robić.

Siri se utjecaj društva

Josip Zubek, Ivan Robić (Ivanov), Stjepan Kovačić i Stjepan Katulić (Mato) obrazložili su potrebu osnivanja prosvjetnog društva.

Nakon obrazloženja svrhe društva donesen je jednoglasan zaključak da se osnuje društvo pod imenom »Seljačka slike«, hrvatsko-seljačko prosvjetno i dobrovorno društvo Buševac.

Tako je prije pedeset godina osnovano u Buševcu prvo hrvatsko seljačko prosvjetno i dobrovorno društvo »Seljačka slike«. To društvo, koje se zbog svojih naprednih ideja proširilo po hrvatskim selima, odigralo je veliku ulogu u političkom životu ondašnjih sel i mobiliziralo u svoj redove najnaprednije seljačke snage. Da je takvo društvo osnovano najprije baš u Buševcu, treba zahvaliti prvenstveno tadašnjoj društvenoj situaciji u selu i naprednim slijedbenicima Radićevićima, koji su aktivno djelovali u svojoj sredini.

Josip na samom početku stoljeća imao je prva izražajta kretanja u društvenom životu selja. U to vrijeme u selu postoji »guslaci«, zatim prvi članovi Hrvatskoga književnog društva sv. Jeronima.

U okviru DVD-a osniva se tamburaški zbor, a 1905. godine seoska knjižnica.

Intenzivni društveni i politički život prekinuo je prvi svjetski rat (1914—1918), koji je iz selu odveo najaktivnije članove. Po završetku rata obnavlja se društveni rad. Poslije osnivačke skupštine »Seljačke slike« o osnutku društva obaviješteno je i vodstvo PHPS-a u Zagrebu. Napravljen je i statut društva. Statutom je određen naziv društva sa sjedištem u Buševcu, osnivanje su razne sekcije, preuzeta je knjižnica da se u selu osnuje Sportski klub »Seljaci«. Pravilnikom kluba je predviđeno da se mogu osnovati razne sekcije.

Godine 1929. »Obznanom« je rad društva zabranjen. Međutim, mrtvilo ne traje dugo. 1933. g. kotarski načelnik u Velikoj Gorici, nakon dugog uvjeravanja i molbi, odobrava da se u selu osnuje Sportski klub »Seljaci«. Pravilnikom kluba je predviđeno da se mogu osnovati razne sekcije. Ime društva je »zamo varka«. Obnavlja se prijelaska aktivnost, tako da se samo u razdoblju od 1935. — 1938. daje oko 30 predstava u selu i okolici. Kad se 1939. g. politička situacija pro-

Na čelu zastavljaci turopoljske plemenitačke konfice, otraga imena glosba »Mladi lirici iz Krapine, a zatim ostalo društvo u povodi

Lackovićeve mladenke prečuvane, kao mlade snake, povratite se iz komore u sobu.

— Sad si moja sneja, Barica. Više nisi ničija — viče razdragano svekrva.

— Samo se nala i nitiša druga — dodaje mamica.

— Je, je — mrmlja Misko i mjeri urbarku Katicu od glave do pete.

— Kej sem ti rekeli, babo. To je sada naša draga snasika. Samo naša.

— Nekak dugač — potvrđuje zadovoljno žena i surnih očiju promatra snaku i Filipa kako su sjeli za stol.

— Jos ne sneja, ni jedna ni druga — prisjeti ih Blaž. — Dok Katica ima vence na glavi a Barica kiticu i partu, dotolom su mladenke.

Ples stane i netko zagrije: — Mir!!!

— Mladićek! Z kiticami i vencom dole — viknu gospodar svadbe.

Mladenec ustadoše od stola. U sredini sobe, na već pripremljene stolice, sjednici i čekaju. Barici skinu njezina posmika — kiticice sa glave, a Katici njezina posnješa vence.

Gleda Filip radiostan lipuru glavu Katicinu, dugacke debele crne pletenice, koje joj visi preko leđa, čini mu se čudno i dostojanstveno. Ona nije plemenitačka, nema „parte“ na kosu.

— Vid! S partum dole — začu se opet glas Jure.

Filip se malo lečnu, u taj tren pozeljio da je skoči i skine partu Katici, kako je to već jednom učinio prije ženi, plemenitačici. Vid trgnu sablju iz korice, Sablja bljesnu pokraj Baricinu glave.

Ruka mu zadrži.

— Smržni je Vladek — kapće mu djever.

Mladoćna državljana prstima potegnu pantuljku vezanu za ružu, partu popusti, Šureži zabijesnuši i skliznu sa skofritu kose uz potoljak, parta padne na pod.

Vid je hitro dignu, pritileni na vrh sablje i zabode oštricu na veliko, široko, drveno sljeme.

— Živio! Vid! zaplijekala prisutni.

Barica odahne. Svekrve, Vidova i Filipova majka čekale su sa pacelicama u ruci. Sad svake stavi svoju snahu pacelicu na glavu.

— Sad ste prave mlade plemenitačke sneje — viknu Juru.

— Naže zabití zutra iti ki mese da vas pop opela oko lantara. Neki starci jakin iz kuta dobitci: — Je, je, treba iti — po kluček z župniku.

Guste zatčinike, beži sagudi — tanec za partu.

Tri svata skode, isuču sablje i zlepšu oko parte, pribijene spicom. Vidove sablje ispod sijemena.

Trojica Mracinci plešu i sabljama udaraju u statovske sablje. Napadaju da sklini „partu sa sijemena“ da bi mogli da idraži mlađinaca, kako su imajući sijemena.

All svatovi ne daju, brane, je. Sablje zvezce, blještu. Plesači lagano plešu, drmaju se kao da kupus gaze, i pažljivo napadaju. Ljudi se popeze po klupama i stolovima.

— Huraj! Napred! — viču Mracinci i mašu peharicima.

— Ne daj! Brani ga! Porin ga! — bode branioce Buševčani.

— Bumo videli, Vladek, do bu' moral za štirof piti vino. Je li svati ili Mracinci — govori djever.

Mracinci napadaju pažljivo, taktički. Svati se brane dobro. Tu je ſtek Jakop i Franček, svi neuromni plesači i vještici mačevnici. Oni su naučili u vojsci barbatati sabljama, onako kako treba. Nativati urlaću, plesać se znoje, urjeći meleti.

— Dosta, dosta, jedući. Vidite da se svati ne daju. Nemru Mracinci do partu. Stanete. Oni moraju da štirof saki peharac vino popiti, a mi im bumo pomogli.

— Tak, je! Tak je! — prihvataše ostali svatovi.

(Odlomak iz »Zenidbe turopoljskog plemenitača Vida Lackovića autora Josipa Kovačića)

mjenila, društvo mijenja svoje ime ponovno u »Seljačku slike«, zadržavaći sve sekcije uključujući i nogometnu. U početku rata, najnapredniji članovi osnivaju prvu partijsku celiju, a 1942. održaju prvi članovi u rat. U II. svjetskom ratu, boreći se u redovima partizana, članovi »Seljačke slike« nisu iznevjerili svoje napredne ideje.

Oko dvadeset članova društva dalo je svoj život u ratu za domovinu.

Nakon rata obnovljeno je »Seljačka slike« 1950. godine. Te godine otvoreni je u selu veliki Zadružni dom i proradio kino u selu. Društveni život je dobio veliki zamah.

Danas je ogrank »Seljačke slike« jedna od najvećih i najaktivnijih društveno-političkih organizacija u selu. Radi u niz sekcija, izdaje od 1984. g. avuj »Godišnjak i bilten »Glas Buševca«. Zbog svoje aktivnosti i naprednih streljajica učiva široku podršku u selu i drugih društveno-političkih faktora u našoj komuni.

Društvo je založilo »Seljačku slike« 1950. godine na Smotri folklora u Zagrebu. Najveći su uspjeh postigli svojom »Turopoljskom slobodarskom«, koja je osmisljena i za SAD

kao turistički materijal, a i za TV, uspješno emitirana na festivalu u Bleiburgu.

Nakon bogodišnjeg rada na sabiranju i proučavanju svadbenih običaja Turopoljske — Josip Kovačić napisao je pripovijetku »Zenidba turopoljskog plemenitača Vida Lackovića«. Tu je opisao život i svadbeno običaje Turopoljaca, kao i važnja zivljana iz povijesti Turopolja, sačuvavši tako to naše blago da ne padne u zaborav.

Nenadani interes i želja mještana da se svadba izvodi svako godine, potaklo je starje žene iz Buševca da će privatne rade oko Šivenja novih narodnih nošnji po uzoru na one najstarije svećane nošnje pronađene na dnu stare škrinje.

Buševacko društvo je nedavno za svoj jubilej u radu na Šivenju prosvjete, kulture i slobodarske misli odlikovalo Ordenom zasluge za narod sa srebrenim zracima.

Na tom rasluženom priznanju može se samo čestitati, sa teljem da ustraju u radu.

Прослава 50-годишњице »Сељачке слоге« у Бушевцу

(Прослави присуствовали бројни гости, те фолклорне групе Градишћанских Хрвата, »Сељачке слоге« и Српског културног друштва »Просвјета«)

Прије педесет година основано је у Бушевцу прво Хрватско сељачко просветно и доброврorno друштво »Сељачка слога«, које је 12. јула о. г. прославило значајан јубилеј. То се друштво због својих напредних идеја проширило по хрватским селима и одиграло врло запажену улогу у политичком животу села и мобилизирало у своје редове најнатрапније сељачке снаге. Да је такво друштво основано најприје баш у Бушевцу веља захвалити првенствено тадашњој друштвеној ситуацији у селу и напредним съседбеницима Радићевих идеја, који су активно дјеловали у својој средини.

На самом почетку стојећа осјећају се прва изразитија кретања у друштвеном животу села. У то vrijeme постоје у селу »гуслачи«, затим први чланови Хрватског књижевног друштва св. Јеронима који претплатом редовно добијају пучка издања, постоје редовни читаоци Радићевог тједника »Дом«, а 1900. године оснива се Ватрогасно друштво.

За vrijeme првог и другог svjetetskog rata Društvo stajnira. Poslije prvog svjetetskog rata radi živo, borčići se za socijalni napredak sela. U drugom svjetskom ratu članovи »Сељачке слоге«, borčići se u redovima partizana, nisu iznevjerili svoje napredne ideje. Oko dvadeset članova ovog Društva dalo je svoje živote u ratu za domovinu.

Poslije rata, kada je obnovljen rad Društva (1950) i u selu otворен велики Задружни дом, друштвени живот добио je велики zamah. Драмски ансамбл Огранка даје представе сваке године; 1951. год. село добива електричну струју, а 1953. гради Ватрогасни дом. У о-

ли примаје од родитеља својих ћака награду у животним намирницама.

Крајем XVIII и на почетку XIX vijeka o mанастиru Devicu briunula se crkveno-shkolска opština u Vuchitriu. Ali, ona nije mogla da ga sama materijalno pomaze, ni se sporazumjela sa crkveno-shkolskom opštinoju u Pečini da se zajedничki staraju o mанастиru.

Иначе, od svih mанастиrskih škola na Kosovu, nikola u Devicu se najduže zadržala. Ona je tek 1890. godine pre rasla u svetovnu školu. Istina poslije otvaranja Bogoslovijske u Prizrenu 1871. godine, u poju se više nije spremali studenti i učitelji. У mанастиru je od tada bilo svake godine po nekoliko mladića koji su послужivali mанастиr, obavljali sve poslove mанастиrskog posla, učili nekih заната i užred stižući osnovniu nisemnost.

(Источнице се)

Dr Javor K. VILAS

књиџу »Сељачке слоге« оснива се Народно свеучiliште (1955) које, због лошњака, представа, након успешног једногodišnjeg рада, престaje да ради.

Данас у селу дјелује десетак raznih друштвено-politicких организација, међу којима и Огранак »Сељачке слоге«. Године 1967. ОСС изводи реконструирану старинску туропољску свадбу (поновоље 1968. и 1969. године), а драмски ансамбл афирмира се својим наступима на републичким фестивалима драмских аматера у Дрнишу (1968) и Корчули (1969) te на Хварском фестивалу аматера Југославије (1969).

ТОК ПРОСЛАВЕ

Велика и врло добро организована прослава 50-годишњице оснивања и рада Društva, одржана 12. јула о. г., започела је свечаном сједницом Огранка »Сељачке слоге«, на којој су саслушани кратак извештај о 50-годишњици рада Огранка и топли поздрави пред-

ставника гостујућих културно-просвјетних друштава. Јубиларца су срдечно поздавили и представници Пододбора Српског културног друштва »Просвјета« из Медара-Тришаве и Пчелића. Оба представника позвали су гостољубиве домаћине да узврате посјету њиховим селима, како би се традиционална сарадња између »Сељачке слоге« и »Просвјете« што боље одржавала и у будућности. На крају свечане сједnice, послије пригодног кратког слова и честитке, предсједник Средишњице »Сељачке слоге« Матија Перковић уручио је предсједнику Огранка Стјепану Робићу веома укусно израђену Повељу, да Средишњице Огранку »Сељачке слоге« у Бушевцу.

Послиje сједnice пред домом је свечано развијена застава Dруштва, организована поворка гостујућих друштава кроз мјесто и откријена спомен-плоча оснивачима »Сељачке слоге« у Бушевцу.

Свечаност је настављена послије подне наступом бројних фолклорних група. Богате програме извели су Градишћански Хрвати из Трајштова у Аустрији, КУД »Дучец« из Мрацина, »Млади Илири« из Крапине, Пододбор Српског културног друштва »Просвјета« из Пчелића, те огранци »Сељачке слоге« из Градечког Павловца, Лупоглава, Посавских Брега, Прелога, Суњске Греде и Бушевца.

До касно у ноћ трајало је затим народно весеље.

ПОДОДБОР СКД »ПРОСВЈЕТА« ПЧЕЛИЋ НА ПРОСЛАВИ У БУШЕВЦУ

ХВАЛА ВАМ БУШЕВЧАНИ, ХВАЛА ДОМАЋИНЕ МАТО!

На прослави у Бушевцу учествовао је и Пододбор СКД »Просвјета« из Пчелића са својом фолклорном групом. Ево, шта је тим поводом за »ПРОСВЈЕТУ« написао Владо Брабец, предсједник Пододбора.

— За све нас из Пчелића било је интересантно поћи у Бушевац, јер нико од чланова није био у том селу. Право што смо угледали био је велики трајспарент на којим је писало: »Добро нам дошли!« Одмах по доласку усусрет су нам дошли домаћини, чланови Огранка »Сељачке слоге«. Слиједило је упознавање и осјећаја се радост што немојеји прославити њихов значајан јубилеј. Смјештај нам је одређен у кући домаћина Мате Ка тулића, где смо такође срдечно примијени. Тек што смо одложили ствари и обукли народне ношње, отпочело је славље у дворишту наше домаћине. Иако уморни од пута, али раздрагани срдечним пријомом, заставили смо у тамбуре и запевали. Домаћин имаје жално вине, а ни ми ипако не штедјени наша грађа и тамбуре.

Ипак, морали смо ићи на свечану сједницу, чөслјије које је организована свечаном поворка свих присутих фолклорних група кроз село. На сваком про-

зору, у сваком дворишту насељана лица и срдично добро дошлица. Послиje откривања спомен-плоче на кући једнога од оснивача Dруштва, приређен је ручак који је протекао у ведром расположењу и склапању нових познанстава. Организација читаве прославе била је изврсна. Занти је требало уложити много труда и воље да се све тако одлично организује. И тако, добро расположени, дочекали смо и час наступа. Ми, Пчелићани, наступили смо међу првима. Расположени, запевали смо и запевали као никада дотад. Хтјели смо да се барем на тај начин одујимо домаћинима. Вјерујем да смо у том и успјели, али да глађалаца, већ у току игре, то је најбоље доказао.

Послиje програма вратили смо се у кућу наше домаћине Мате, који нас очетио и, заједно са супругом и осталим укућанима, жели да нам боравак у њихову дому буде итог угоднији. Кад себлије час одјаска, свима нам је било яко што смо морали отићи. Али, у ерицима смо ипак се сједијали дивне усномење и сједијали на тренутке проведене у Бушевцу.

Хвала Вам Бушевчани, хвала домаћине Мате!

В. В.

ПРОСВЈЕТА

Televizija

NAJBOLJE ŽENSKE ULOGE

Za najbolje ženske uloge nagrađeni su: Jelisaveta Sablić (ulika Vanja), Iva Marijanović (Zločestovanje) i Sanda Lanetholz (Veliki i mali).

NAJBOLJE MUŠKE ULOGE

Za najbolje muško uloge nagrađeni su: Ljuba Tadić (Ujka Vana), Karlo Bulić (Naše malo mesto) i Boris Buzantić (Veliki i mali).

Kadar iz »Fliskala« (Drugo mesto u anketi publike RTZ)

Najgledanije emisije 1970.

Bračni par Reljić iz kviz emisije »Malo ja, malo ti« (Treće mjesto u anketi publike RTZ). Domaći stope: Ivica Šerfazi

Najbolje TV-emisije

Prema odluci žirija na V jugoslavenskom TV festivalu na Bledu (30. V — 1. VI 1970.) kao najbolje u cijelokupnom programu Jugoslavenske radio-televizije ocijenjene su ove emisije:

DOKUMENTARNO-

-FELJTONSKE EMISIJE:

Publika: »Monitor« (TV-Ljubljana)

Ziri: »Put u socijalizam« (TV-Sarajevo)

REPORTAZE:

Publika: »Covjek kad zemlja drhti« (TV-Sarajevo)

Ziri: »Potociću, stanik« (TV-Ljubljana)

IZRAVNI TV-PRIJENOSI:

Publika: Svjetsko prvenstvo u košarci (TV-Ljubljana)

Ziri: »Koncert za makedonsku zemlju« (TV-Skopje)

EMISIJE ZA DJECU:

Publika: »Veliki i mali« (TV-Zagreb)

Ziri: »Družba sinjega galeba« (TV-Ljubljana)

OBRAZOVNE EMISIJE:

Publika i Ziri: »Dobriša Cesaric« (TV-Zagreb)

SKOLSKE EMISIJE:

Publika i Ziri: »Srpskohrvatski jezik« (TV-Beograd)

OZBILJNA MUZIKA, OPERA I BALET:

Publika: »Saloma« (TV-Zagreb)

Ziri: »Ruka do ruke« (TV-Sarajevo)

ZABAVNA MUZIKA:

Publika: »Sedmorica mladih« (TV-Beograd)

Ziri: »Susjedi« (TV-Ljubljana)

NRODNA MUZIKA I FOLKLOR:

Publika: »Turopoljska svadba« (TV-Zagreb)

Ziri: »Putovi melografa« (Beograd)

ZABAVNE EMISIJE:

Publika: »TV-magazin« (TV-Zagreb)

Ziri: »Kako da se napravi tret jedne ptice« (TV-Skopje)

HUMORISTICKO-SATIRICHE EMISIJE:

Publika: »Naše malo mesto« (TV-Zagreb) i »Muzikanti« (Beograd)

Ziri: »Naše malo mesto« (Zagreb)

TV DRAME:

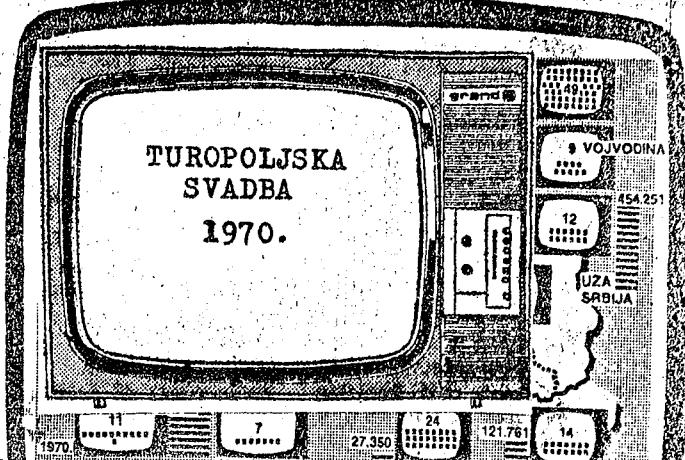
Publika i Ziri: »Ujak Vuk« (TV-Beograd)

Br. 199 / 2. IV. 1971.

TUROPOLJSKA SVADBA

1970.

TUROPOLJSKA SVADBA

izvodila se:

- 3. IX 1967 u Buševcu i Mraclinu
- III MEĐUNARODNA SMOTRA FOLKLORA 28.VII 1968 u Buševcu
- IV MEĐUNARODNA SMOTRA FOLKLORA 27.VII 1969 u Buševcu
- 7. II 1968 na RADIO ZAGREB
- 8. I 1969 na RADIO ZAGREB
- 9. IV 1970 na RTV ZAGREB
- 12. IV 1970 na RTV ZAGREB FESTIVAL JRT "BLED 70"
- 4. VI 1970
- 9. I 1971 na RTV LJUBLJANA

TUROPOLJSKA SVADBA

Turopolje obiluje vrijednim spomenicima iz blže i dalje prošlosti. A čuvaju se ovdje i njeguju i narodni običaji. Jedan od njih je tradicionalna »Turopoljska svadba«, koja se održava svake godine u selu Buševcu, nedaleko od Velike Gorice. Sudionici su seljaci, članovi kulturno-umjetničkog društva iz Buševca. Najzaslužniji za održavanje ovog starog običaja su režiser priredbe Josip Kovačić i predsjednik društva Stjepan Robić. Slikovita »Turopoljska svadba« prikazuje ženidbu turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića, a protkana je stariom običajima, navadama, pjesmama i plesovima; svaki detalj svadbe je autentičan. Ovaj običaj je nekoliko puta prikazan i na našoj televiziji.

Jelena Glavaš, Buševac b. b., Vukovina

ZNAČAJNE OBLJETNICE

Znameniti hrvatski političari i vojnici, koji su dali svoje živote za jedan veliki cilj - pravo i slobodu hrvatskog naroda.

100 - godišnjica rođenja STJEPANA RADIĆA

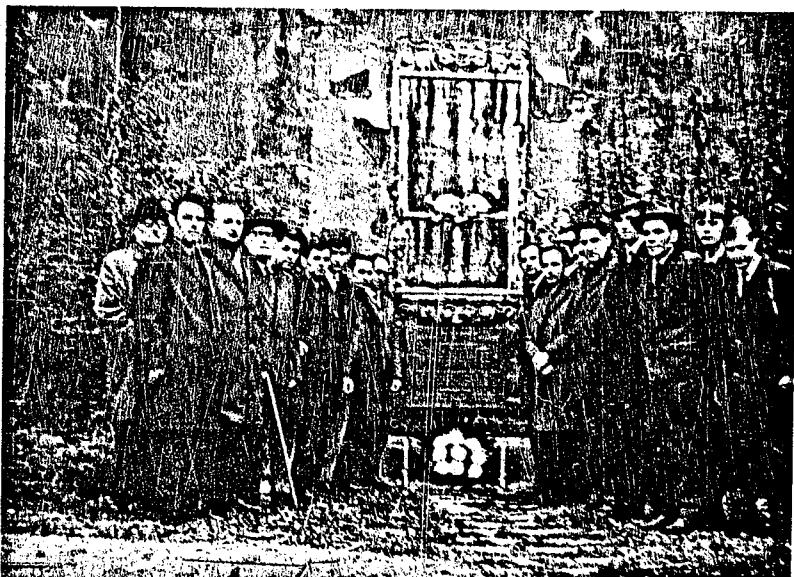
Trebarjevo Desno, 11. VI 1871 -
Zagreb, 8. VIII 1928.

20. VI 1928 dvorski agent i poslanik vladine Radikalne stranke Puniša Račić ubija iz revolvera u beogradskoj Skupštini zastupnike HSS Pavla Radića i Đuru Basaričeka i smrtno pogada Stjepana Radića, koji ubrzo zatim umire od zadobivene rane. Radić je formiralo neposredno doživljavanje bijede i nepravde na hrv. selu i ono iskustvo što ga je stjecao prilikom svojih čestih boravljenja u zatvorima, gdje su stradanja i polit. progoni poprimili drastične oblike.

Na velikoj proslavi 100-god. rođenja Stjepana Radića, koja će se održati 6. lipnja og. u Trebarjevu D. nastupit će i naš pjevački zbor.

300 - obljetnica smaknuća PETRA ZRINJSKOGA I KRSTE FRANKOPANA

30. IV 1671 god. u Bečkom Novom Mjestu odrubljene su im glave po naređenju austrijskog cara Leopolda I., protiv čije vladavine spremali su urotu.

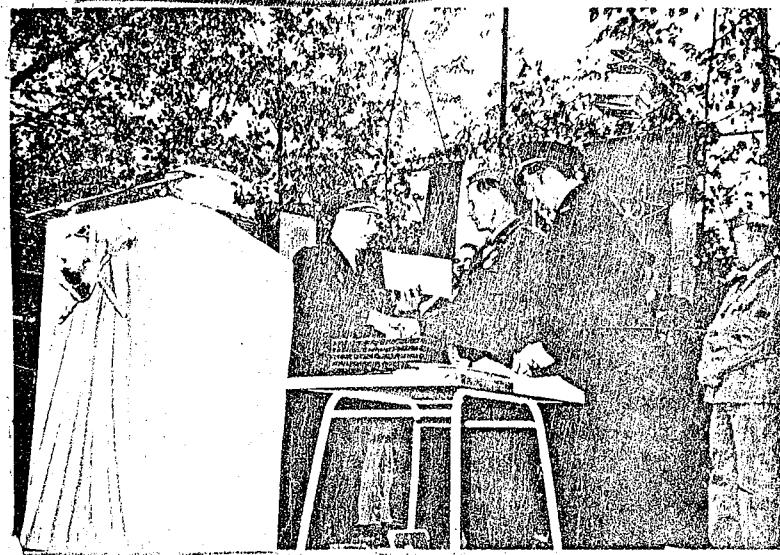
Na slici: Buševčani 25. X 1968 god. u Bečkom Novom Mjestu pred katedralom gdje su počivale kosti Petra Zrinjskoga i Krste Frankopana do 1919. godine kad su prenešene u domovinu.

100 - godišnjica pogibelji EUGENA KVATERNIKA na čelu Rakovičke bune 11. X 1871. godine. Ovaj ustank protiv Austrije i Mađarske ugušen je. Hrvatska je i dalje ostala pod austrijskom vlašću.

PROSLAVA 70-GODIŠNICE OSNUTKA D.V.D. BUŠEVEC

23. VIII 1970.

70-ta jubilarna godina osnutka DVD -Buševec svečano je proslavljen. Program, koji je počeо u 13 sati, uz malu smetnju kiše, odvijao se prema utvrđenom redu. Brojni posjetioci iz naše okoline došli su da prisustvuju ovoj značajnoj proslavi.

Na slici: Mato Robić, predsjednik DVD-a Buševec (u sredini) prima čestitku od Roke Rendulića, pred. općinskog odbora DVD-a Vel. Gorica. Desno Josip Robić, tajnik društva.

U svečanom mimohodu našli su se članovi DVD-a:

KUĆE
MRACLIN
RAKITOVEC
TUROPOLJE
POLJANA
VEL. GORICA
STARO ČIĆE
OKUJE
PODOTOČJE
VUKOVINA
PEŠČENICA i
BUŠEVEC

LESNIK * SRIEDA 19. KOLOVOZA 1970. * STRANA 15

Buševec: 70-godišnjica vatrogasnog društva

ZAGREB, 18. kolovoza — Dobrovoljno vatrogasno društvo iz Buševeca (selo 25 kilometara udaljeno od Zagreba na putu prema Sisku) slavi u nedjelju (23. kolovoza) 70-godišnji jubilej.

Osnovano 1900. godine od svega nekoliko entuzijasta sa skromnim priručnim sredstvima i skukenim prostorijama danas ovo društvo ima 50 dobro opremljenih i priučenih članova, moderni dom i vatrogasnu opremu kojom može u kratko vrijeme lokalizirati i ugasi svaki požar u selu. Vatrogasnici dom je jedino mjesto gde se praznikom sakuplja i zabavlja osoblja Buševeca i okolnih sela.

V. V.

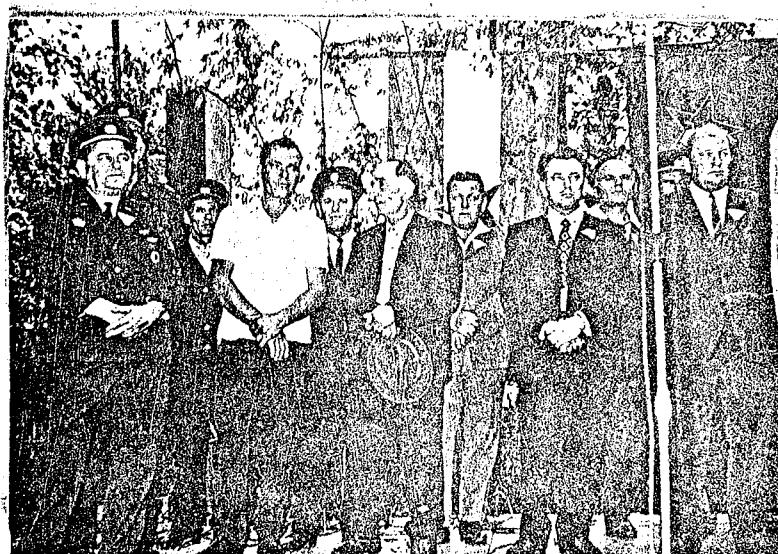
U ime pokrovitelja proslave,
OPZ " T U R O P O L J E "
VUKOVINA,

upravitelj Josip Vugrić,
pozdravio je ovaj skup.

Više zaslужnih članova
društva primilo je diplome
i odlikovanja.

TV - Zagreb snimila je neke
dijelove ove proslave.

Poslije svečanog dijela proslave,
uz svirku poznatog orkestra
"Veseli pajdaši" iz Zagreba,
nastavljeno je sa narodnim
veseljem.

Na slici: Predstavnici gostujućih društva i društveno - političkih organizacija Buševeca.

Na republičkom takmičenju iz matematike koje je održano 24. svibnja 1971. godine naš učenik -četvrti-

Ove školske godine održana su takmičenja "Nauka mladima" u disciplinama: matematika, fizika, biologija, kemija i astronomija. U Hrvatskoj se takmičilo 40000 učenika iz navedenih predmeta. Iskustva pokazuju da takmičenja učenika stimuliraju i podkrepljuju nastavu. Nastojao sam intenzivirati nastavu matematike, diferencirao sam napredne učenike i formirao grupu mlađih matematičara. I takvom grupom produbljivao sam znanje rješavanjem zadataka koji veća misaono angažiranje učenika. Taj oblik rada kod nas je bila stalna praksa. Rezultati tog rada očitovali su se na izlučnim odnosno općinskim takmičenjima u Velikoj Gorici i republičkim takmičenjima odnosno u Zagrebu.

Na općinskim takmičenjima školske godine 1969/70 i 1970/71 naši učenici zauzeli su prva mjesta u matematici. Naši su se učenici kvalificirali i za republičko takmičenje 1969/70 školske godine. Učenik Zlatko Kovačević na republičkom takmičenju iz matematike zauzeo je vrijedno 12 mjesto.

Na ovogodišnjem republičkom takmičenju održanom 24. svibnja 1971. godine u Zagrebu naša učenica Branka Petračić zauzela je 6. mjesto. To je fenomenalan uspjeh, kako reče Savjetnik iz republike zavoda za unapređenje osnovnog obrazovanja: "Ako je Vaš učenik četvrti u Hrvatskoj - učenik iz Zagreba bi trebao biti prvak Evrope".

Rezultati što su ih polučili naši učenici obavezuju da nastavimo s istim radom kako bi naša škola i dalje postizala vrijedne uspjehe.

Ivan Glavaš, prof.

ČESTITAMO UČENICIMA I PROFESORU GLAVAŠU NA
OVAKOVIM LIJEPIM USPJEŠIMA

Uredništvo

MALO STATISTIKE O BUŠEVČU

Danas u eri motorizacije u Buševcu imamo:

- 36 osobnih automobila
- 1 kombi
- 15 traktora
- oko 20 malih motocikla i
- oko 300 bicikla

Ostali kućni inventar: električni štedajaci, hladnjaci i sl. ušli su u većinu kuća.

Sve manje je kuća bez TV prijemnika, a radioaparati(i tranzistori) već su višegodišnji obavezni kućni inventar.

Želja za boljem zaradom otjerala je oko 30 naših mještana na privremeni rad u zemlje zapadne Evrope, najviše u Z. Njemačku. Sve ove statističke podatke bilo bi interesantno obraditi svake godine te tako pratiti naš razvitak.

RIJEĆ-DVIJE SA NAŠEM FRANJOM DETELIČEM

Bila je blaga jesenska noć. Sedam polako prolaze kolone kola. U daljini čujem zaglušnjelo klopotanje kopita i hrzanje mладог ždrijepca. Gledam u utonula bosanska dvorišta i razmišljam. Razmišljam, o danas, o sutra o svemu što me muči. Razmišljam o toj "stvarnosti" o tom našem čovjeku kojeg cu večeras posjetiti. Znam, to što bih želio znati počelo je davno prije mene. Htio sam tu metafizičku nedohvatljivu "stvarnost", koja je vječno prisutna u nama, koja nas vječno prati i izmiče pred nama. I upravo zbog toga, da sam nam više o toj "stvarnosti" pošao sam sa Josipom Kovačevićem i Ivanom Kosom kod našeg seljana koji je 1927. otišao sa onih cvjetnih poljana u dalek i nepoznat svijet.

Bio je mlad kao i ja tadaće koje je ostavio. "Sjećam se bilo je to 1927. god., i pošao sam sa majkom k ocu u jedan novi svijet pun neizvjesnosti. Bila su to teška vremena" prisjeća se Franjo, "ali što se moglo, tako je bilo u ono vrijeme". "Što čete?" - nastavlja Franjo. "Život je kao - pjesma, kad je jednom počinjate pjevati morate je završiti, jer to drugi od vas traže. Tako je bilo i sa mnom, morao sam nastaviti život, jer je on to tako htio.

U početku sam radio svugdje i nigrdje, dok se konačno nisam uposlio u Pensilvaniji u željezari. Bilo je to 1936. god. Ovdje radim već 34 godine. Plaća mi je prilična za ovdašnje prilike, ili za američke prosječne. Na dan zaradim prosječno 35 dolara, dok jedne cipele stoje u SAD 80 dolara.

U tvornici se nisam dovoljno ni sredio, a Evropom je gazio Hitler. Opet nove neprilike, 1942. pozvan sam u rat na strani saveznika. Bila su to teška vremena. Trideset osam mjeseci vukli smo se po Evropi. Bio sam na holandskom frontu u funkciji inžinjerca, uglavnom u pozadini.

Za vrijeme rata dolazio sam u kontakt sa našom slavenskom krvlju. Uglavnom su to bili Rusi i Čehoslovaci.

Ja sam se donekle sporazumijevao sa njima, pa sam bio tumač između njih i Amerikanaca. Nakon završetka rata vratio sam se u SAD. Uposlio sam se kod iste tvornice koju sam napustio i ovdje nastavio sve do danas.

Kad smo ga upitali kako mu se sviđa u starom kraju bio je vrlo ushićen i bez puno razmišljanja odgovorio:

" Za ovo vrijeme što sam kod kuće obišao sam cijelu Jugoslaviju. Mogu vam slobodno reći, da je to nova zemlja. Vi ste se jako razvili i mnogo toga učinili od rata do danas. Ja sam sa svojim prijateljem putovao automobilom rent-a-car i upoznao mnoge ljepote naše predivne zemlje. Obišli smo Jugoslaviju uzduž i poprijeko. Svugdje smo vidjeli nešto novo, ljudi su nas svugdje srdačno primili. Naročito je prekrasna naša Jadranska obala. To je raj zemaljski. Imat ću što pričati svojoj djeci kad se vratim. Neka bar kroz moje uspomene i impresije osjete čar tog podneblja kojeg možda nikad neće vidjeti".

Želite li se vratiti za stalno u svoj rodni kraj - upitali smo ga.

Franjo se malo zamisli i sa nekom sjetom, zdvojno odgovori. "Ovdje sam rođen, ovoj zemlji trebao bih i pripadati, ali ljubav koju sam ostavio u Americi jača je. Tam imam svoj

dom, svojū djecu i ženu. Tamo sam usadio novi život i teško se od toga rastati".

Bio je to kraj našeg razgovora. Na kraju smo mu poželjeli sretan put i još koji posjet rodnom kraju.

U ime OSS-e tajnik društva Iyan Kos poklonio je našem Franji Kovačeviću knjigu "Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića".

Jedan razgovor je završen , nastavio sam razmišljati i prisjetiti se onog gdje sam stao, što mi je tako izmicalo ispred očiju. Odjednom sam osjetio tu "stvarnost" bio sam tako blizu nje; slušao sam je u toj priči. Vidio sam da je nadmašila mnoge prije mene. To je Metuzalem koji se neprestano oživljava, vraća se kao gladna godišta u novom svijetu obasjava naš Memento i zasljepljuje oči. Šalje nas daleko od ljubavi, daleko od srca gdje upoznajemo nov život, postajemo robom nove stvarnosti. I kao nemoćni starci vraćamo se na svoje i tek tada zdemo koliko smo izgubili i što nam je učinila "naša stvarnost".

Buševec, rujan 1970.

Drago Katulić

OBAVIJEST UPRAVNOG ODBORA OSS-e

Ovaj broj "Godišnjaka" priređen je za godišnju skupštinu OSS-e, koja se trebala održati početkom ove godine. Radi nepodmirenih dugovanja od prošlogodišnje proslave upravni odbor odlučio je da se ne održi skupština dok se ne podmire naše obaveze. Nadamo se da bi to moglo biti u srpnju ili kolovozu mjesecu.

Molimo članove društva, koji još nisu , da uplate članarinu za prošlu godinu.

Oni članovi ,koji još nisu, da vrate narodne nošnje u našu garderobu k Bari Rožić/Jarkine/, a opanke i sablje k Ivanu Deteliću/Jendrašovom, radi godišnje inventure.

U oči skupštine izaći će iz štampe novi broj "Glasa Buševca".

NEKOLIKO RIJEČI IZ UREDNIŠTVA

Našim mještanima ,a naročito rukovodiocima svih naših društveno - političkih organizacija u Buševcu, poznato je na koji način izlazi naš bilten tj. iz skromnih sredstava OSS-e. Od prodaje biltena dobije se tek treći ili četvrti dio osnovnih troškova štampanja biltena.

Kad bi ostale naše društveno- političke organizacije barem malo volje pokazale i sudjelovale sa svojim novčanim prilozima i člancima ,naš bilten bio bi ne samo interesantniji nego bi vjerojatno pospješio da se mnogi problemi našeg sela riješe naopće zadovoljstvo svih nas.

Već je ranje bilo govora da se može na konto "Glasa Buševca" dati novac , kojeg neće OSS-e utrošiti u druge svrhe. U koliko se ne nadu osnovna sredstva za štampanje biltena - prestat će izlaziti.

SURADNJA SA GRADIŠČANSKIM HRVATIMA

Naš posjet Gradiščanskim Hrvatima u Trajštof, 1968. i 1969. godine nije bio samo izlet već i susret sa našom dragom braćom koja žive u Austriji.

Mi smo bili kod njih dva puta i oni kod nas također dva puta (1967 i 1969. god.) u posjetima. U njima našli smo dobre prijatelje. Dopisujemo se, ali ne onoliko koliko bi trebali i mogli. Poznat nam je da su pod udarom germanizacije kojoj se teško odupiru. Veća suradnja s njima, naše knjige i gramofonske ploče sa hrvatskim narodnim pjesmama i drugo što bi im mogli poslati sigurno bi pomoglo da se u Gradišču više čuje hrvatska riječ i hrvatsko ime.

Prošle godine pozvali smo školski tamburaški zbor iz Trajštofa na našu proslavu 50. god. osnutka OSS-e Buševec. Nisu došli jer im nismo mogli platiti ni drugi put. Ove godine mogli bi ih pozvati i drugi put im platiti iz sredstava što je odobrio Ford za unapređenje kulturnih djelatnosti naše općine, da bi ovi mladi ljudi vidjeli svoju staru domovinu, naše more i čuli ovdje svoju materinsku riječ. Njihov tamburaški zbor osim Buševeca mogao bi nastupiti i u Vel. Gorici pa i u još kojem drugom selu naše općine.

KADA U RUMUNJSKU ?

Godine 1966. ili 1967. kada je izašla iz štampe knjiga Vjećeslava Holjevca "Hrvati izvan domovine", saznali smo da u Rumunjskoj žive Hrvati porijeklom iz Turopolja.

Na naš dopis, radio Bukurešt 2. VI 1969. godine emitirao je razgovor sa doseljenicima iz Hrvatske. Tečnim hrvatskim jezikom javio se Janko Mikšić ispričavši živo povijest svojih djedova. Saznali smo da potječu iz Turopolja i iz Donjeg Lukavca. Danas žive u Hrvatskoj Keči 55 obitelji u ulicama koje nose naziv Vincekovi kraj i Hrvatski sokak. Uz porodicu Mikšić žive i Žužići.

Mi Turopoljci u eri općeg povezivanja sa našom braćom Hrvatima koji žive van naše domovine u cilju jačanja veza između nas i naroda gdje oni žive, trebali bi stupiti u kontakt sa Turopoljcima u Rumunjskoj. Ove godine, kad nismo angažirani kao ranjih godina, trebali bi poslati par naših ljudi u Rumunjsku da stupe u kontakt sa našim iseljenicima. Ovaj put trebala bi financirati svakako naša zajednica. Par Lukovčana već ranje izrazilo je želju da bi sa našom grupom krenuli u Rumunjsku.

PRETPLATITE SE NA ČASOPIS " K A J "

UPIŠIMO ZAJAM ZA AUTOPUT ZAGREB - SPLIT

PRETPLATITE SE NA "GOSPODARSKI LIST"

NAŠI U TUĐINI

- Prije izvjesnog vremena u Zagrebu mi se žalila jedna osoba: Poslala sam po jednoj osobi iz vašeg kraja tj povratniku iz SAD, jednu sitnicu, da je preda mojima u Americi. Nije to bilo radi neke potrebe već zbog moje želje da se naši ljudi tamo upoznaju i više zblize. I što se dogodilo? Moja obitelj prešla je više od 200 kilometara da bi podigla taj moj poklon, pozdravila se sa povratnicima i čula koju lijepu riječ o svojim dragima u staroj domovini. Umjesto toga svega skupa pred vratima dobili su moj poklon a da nisu niti bili pozvani u kuću a kamoli što drugo.
- Od naših povratnika iz SAD imali smo prilike čuti da se naš list sa interesom čita i prenosi od jednog našeg iseljenika do drugog na čitanje. I da za tu "uslugu" treba platiti dolar ili dva. Nas ovdje u Buševcu čudi da svi naši "Amerikanci" ne dobivaju izravno "Glas Buševca" tj. da im njihove obitelji ne šalju poštom, premda to jedan veći broj mještana čini. "Glas Buševca" prodaje se po 2,00 , a toliko iznosi i poštarina , što može svaki Buševčanin kupiti i poslati u tuđinu. (SAD).
- Naši mještani u SAD zainteresirali su se da dobiju film "Turopoljska svadba" od RTV-Zagreb, preko "Matice iseljenika Hrvatske" iz Zagreba. Nas ovdje u Buševcu interesira kakav će biti prijem ovog filma. Razgovarali smo o tome i bilo bi nam drago kad bi netko iz našeg uredništva "Glasa Buševca" mogao jedno vrijeme preboraviti među našim iseljenicima u SAD i Kanadi i opisati susrete i život naših iseljenika. I ako nije pretjerano skup put, (oko 200-300 dolara) za nas je to danas nemoguće financirati , jer naš list nema novac, nego izlazi najviše od finansijske pomoći društva "Sloga". Članovi uredništva ni suradnici nikad nisu plaćeni za svoj rad.
- Povratnici iz SAD većinom su stariji ljudi rođeni u Hrvatskoj, a njihova djeca rijetko ili nikad ne dolaze u domovinu svojih roditelja, ne poznaju svi niti naš jezik. Mnoga od te djece kad bi vidjeli ljepote naše domovine i upoznali našu povijest i znali naš jezik, sigurno bi imali drugo mišljenje o svojem narodu i željeli bi da se više puta u životu nađu na tlu Jugoslavije.
- Napomena: Osoba koja se spominje pod prvom rečenicom gore nije rođena u Buševcu.

KRATKE VIJESTI

Žrtva prometa: Josip Robić /Videkov/ rođen 1907. godine, 1. rujna 1970. god. smrtno i stradao u Buševcu na cesti Zagreb -Sisak.

Do nesreće je došlo u trenutku kad je J. Robić iz nogostupa sa svojim motociklom stao uz rub ceste. Nepažljivi vozač kамиона udario ga desnim blatobranom i bacio u grabu. Smrt je nastupila odmah.

Smrad po ulicama: Vodovodi, kojih već ima lijepi broj u selu , donesli su nam radi toga što nema kanalizacije u našem mjestu, puno smrada.

Prljava voda iz kuhinja i kupaona ispušta se u grabu uz glavnu cestu i puteve. Tu voda leži i širi neugodan zadah, a uz to mogla bi postati izvorom svakojakih zaraza.

Uz ove vodovode trebalo bi obavezno imati kanalizaciju ili suhe bunare.

Ž I V I R A D I Ć

ČISTI PRIHOD OD OVE KNJIGE - DO POSLJEDNJE GROŠA -
NAMIJENJEN JE PODIZANJU VELIČANSTVENOG NADGROBNOG
SPOMENIKA HRVATSKOM VELIKANU STJEPANU RADIĆU - I
NEĆE SE MOĆI UPOTRIJEBITI NI ZA ŠTA DRUGO.

Cijena knjizi je 15.- (novih) dinara, ali tko želi
za grob Stjepana Radića priložiti više, može poslati
koliko god želi na žiro- račun broj

301-620-lool

1-4-24698

uz oznaku   Zvonimir Kulundžić, književnik
                  za grob Stjepana Radića
                  41000 Zagreb, Buonjićeva 19

Čim pošaljete novac čekovnom uplatnicom (koju ću
svakome tko te zatraži poslati besplatno), knjigu
ćete nakon nekoliko dana primiti poštom, i to
preporučeno.

H U M O R

Zake - Zato

Zake - mi mamek teško živimo ?

Zato - dragoo dete, kej v par let /lo/ smo si napravili
veliku hižicu, uveli vodovod i kupili novi avto.

Zake - mamek naš striček ide ameriku, ke tam ne treba
delati ?

Zato - kej tam pečeni vrapci v zube curiju.

Zake - mamek naš vujček nema sekicu kak mi, nek samo
maloga Pepeka ?

Zato - ke se boji da rebi imel ke detetu jesti dati.

Zake - nekteri Buševčani rejši kupe **dva deci vina** ,
nek "Glas Buševca" ?

Zato - ke je leže piti nek čitati.

Zake - denešni dečki idu s kokšami spat ?
Zato - ke se ranoo dižu na poseł.

Zake - negdo stalno pije ?

Zato - ke mu je slatko.

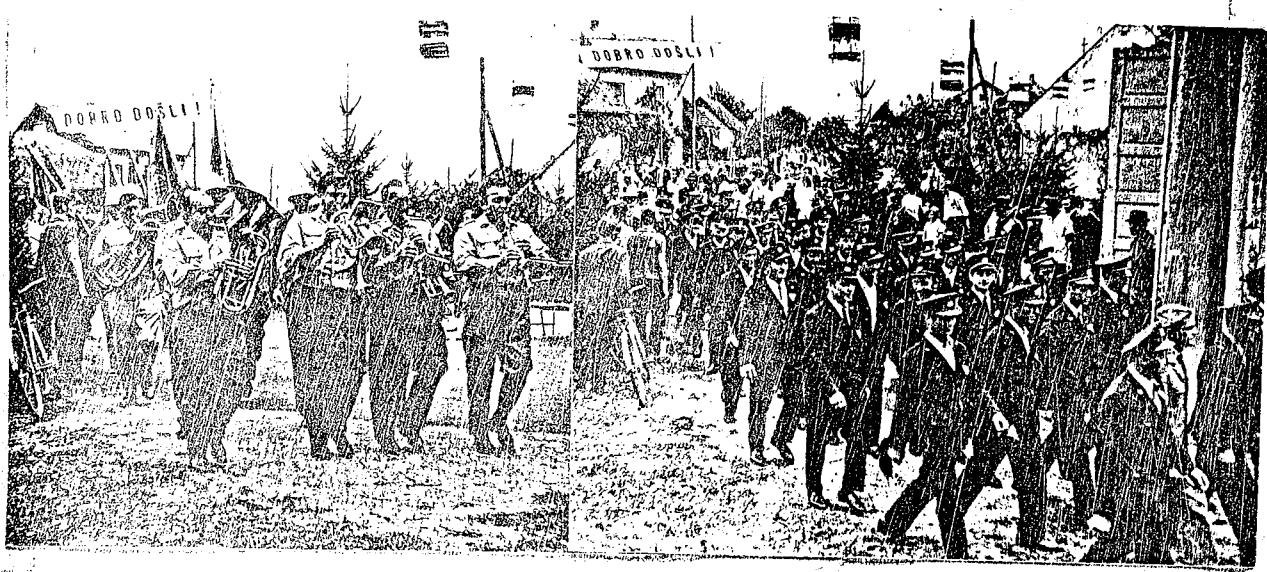
Zake - negdo celi dan mlati praznu slamu ?
Zato - ke ne se jeseni ništa sejal.

UPIŠIMO ŽAJAM ZA AUTOPUT

ZAGREB - SPLIT

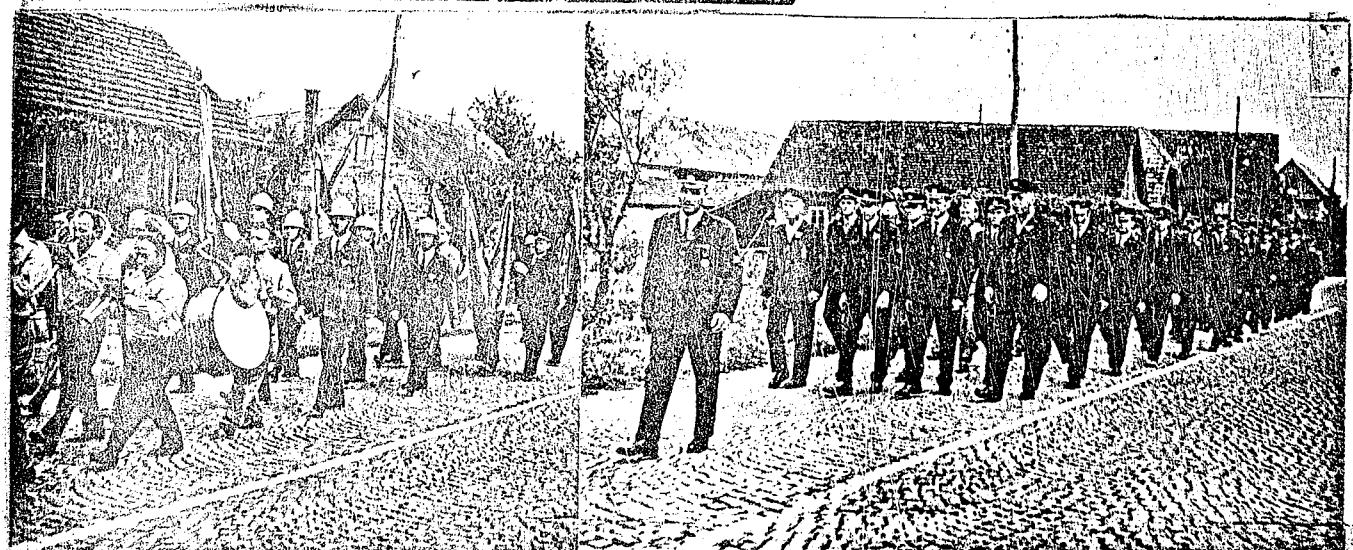
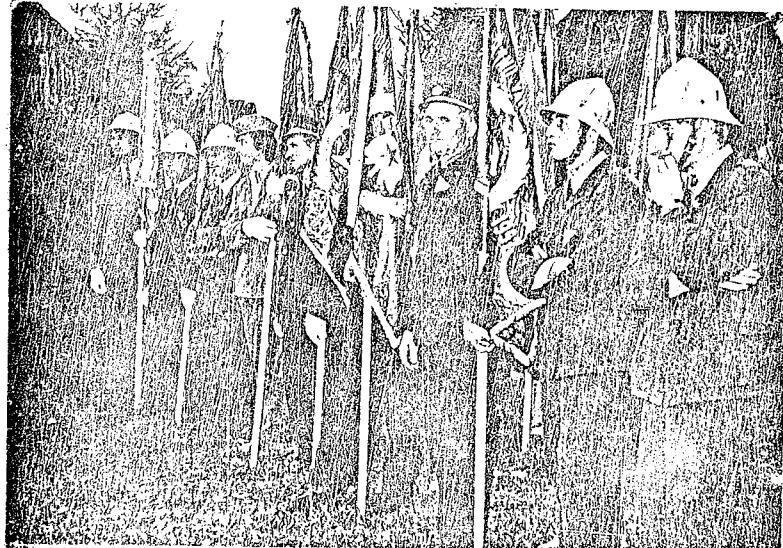
Godišnjak br. 5

4. VII 1971.

MIMOHOD VATROGASNIH JEDINICA

Foto: "Zagreb"
Vel. Gorica

DA SE NE ZABORAVI - ZAPIŠIMO

Što će reći povijest? Povijest će, gospodine lagati kao obično - rekao je Show.

Ako je tako, onda recimo odmah što imamo kazati. Jer o mrtvima redovito svi lijepo govore, a o živima mnogi rado šute.

Priznanje za života, a ne spomenik iza smrti!

Bila je nedelja, ušao sam u predvečerje u stan našeg prof. Ivana Glavaša. Nisam bio ni najavljen za ovo vrijeme, ali on me srdačno primio. Prekinuo sam ga u radu, ispravljao je školske zadaće. Kao i uvijek nasmijano i srdačno uveo me u sobu gdje smo zapodjenili razgovor.

- Što Vas je prof. Glavaš navelo da dođete u ovu našu sredinu?

Prije nego što sam došao u Buševec službovao sam na gimnaziji u Pločama. Uvijek sam želio doći u Zagreb ili bar u njegovu blizinu, osim toga morao sam misliti i na svoju Lelu (kako od milja zove svoju kćer) radi dalnjeg školovanja u Zagrebu.

- Kako ste se osjećali u prvim danima Vašeg dolaska?

Bit ću iskren, nisam se nadao takvoj ljubaznosti i srdačnom prijemu Buševecana. Ovu sredinu zavolio sam odmah na početku. To što sam tu zatekao rijetko gdje se može naći. Narodito me impresionirala vaša svestranost u kulturnom, političkom i društvenom životu. Elan i marljivost ovih ljudi.

- Vi ste prof. matematike i fizike, evidentna je činjenica da je Vašim dolaskom znanje učenika iz matematike naglo poraslo. Možete li nam reći kojim faktorima pripisuјete taj uspjeh?

Sistematskim upornim radom, stalnom kontrolom rada učenika pomoću testova i kontrolnih radova. Dodatni rad sa lošim i kvalitetnijim učenicima. Sve su to faktori koji vode cilju - uspjehu.

- Zahvaljujući Vašem savjesnom radu i kontinuitetu u učenju, naši učenici postigli su lijep uspjeh na takmičenju iz matematike. Recite, tko su bili ti sretinci i što je značio za Vas taj uspjeh?

Naša dva učenika, Zlatko Kovačević (VIII raz.) i Vesna Rožić (VII raz.), ZAUZELI SU PRVA MJESTA NA OPĆINSKOM TAKMIČENJU MATEMATIČARA U GRUPAMA SEDMIH I OSMIH RAZREDA. Zlatko Kovačević bio je i na REPUBLIČKOM TAKMIČENJU u Zagrebu 18. XII 1970., gdje je OSVOJIO PRIZNANJE ZA OSNOVNU ŠKOLU BUŠEVEC. To je najveće priznanje koje je naša škola osvojila na svim dosadašnjim takmičenjima, a izdao ga je Zavod za unapređenje školstva Hrvatske pod motivacijom "Nauka mladima". Ovim priznanjem ja sam se uvjerio da moj trud nije bio uzaludan, to mi je ujedno statisfakcija za daljnji rad. A što se tiče naše škole ona je ovim uspjehom digla ugled sebi, a i cijeloj našoj općini. Na takmičenju iz matematike koje je održano 24. 4 1971. ponovno su naši učenici VII i VIII razreda OSVOJILI PRVA MJESTA u našoj općini.

- Možete li nam reći, dali taj uspjeh pripisuјete isključivo sistematskom radu ili zalaganju Vaših učenika?

Pa jedno i drugo imalo je udjela u uspjehu. Međutim, moram naročito istaknuti marljivost mojeg bivšeg učenika, a sada učenika prvog razreda gimnazije "Vladimir Nazor" u Zagrebu Zlatka Kovačevića. On je svojom marljivošću i minucioznim radom mnogo pridonio tom našem uspjehu. No moram odati priznanje i ovogodišnjim pobednicima Vesni Rožić i Biserki Petračić.

- Vi ste prof. Glavaš ovdje već četvrtu godinu vršilac dužnosti upravitelja škole. Kako ste se snašli i što Vam je bilo najteže u početku?

Ja sam u Buševec došao 1. III 1967. godine. Kada sam stupio na dužnost upravitelja našao sam na mnoge probleme. Odmah sam prešao na rješavanje odnosno uklanjanje nedostataka. Polaganim i napornim radom uspio sam sve to srediti, a što je najvažnije uspio sam disciplinirati učenike. U početku sam se služio i malo oštrijim metodama jer drugačije nije išlo. Danas je naša škola po disciplini i urednosti među prvima, a ja i dalje nastojim da to stanje održim. Osim toga uveli smo školsku kuhinju u kojoj se hrani 180 učenika.

Profesor se nasmješio, čelo mu se zasvjetlilo i rekao: "E moj Dragec, sve ti to moj Ivo ili tи čuvar inventara obavlja za 120 dinara, ma taman za nove cipele koje moram kupiti kad se ove poderu".

- Vi ste angažirani skoro u svim društveno-političkim organizacijama našeg sela. Kako stignete uskladiti sav taj posao?

Radim skoro u svim društvinama, negdje više negdje manje i moram priznati da mi je to dosta naporno, ali nije mi žao kad se vide rezultati našeg rada.

- Dali pomicjate otici iz Buševecia?

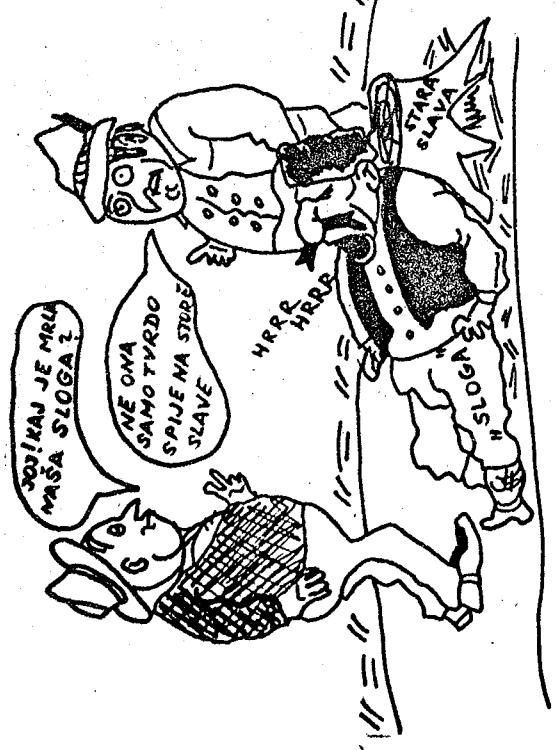
Teško mi se rastati sa ovom sredinom, moram iskreno priznati da se osjećam kao među svojima, ali tko zna što nosi sutra. Ako se ispriječi viša sila, nužda i odem, ali ne opet daleko od vas.

Na kraju razgovora poželio sam prof. Glavašu još mnogo uspjeha u njegovom radu i još mnogo suradnje između našeg sela i njegovog neuništivog duha.

Na putu do kuće razmišljao sam o tom gorštaku iz Simićeva kraja o njegovom vedrom osmjehu koji bljesti na suncu kao lišće. I sjatio se stare latinske izreke "Per aspera ad astra" - kroz trnje do zvijezda, t. j. kroz borbu do pobjede.

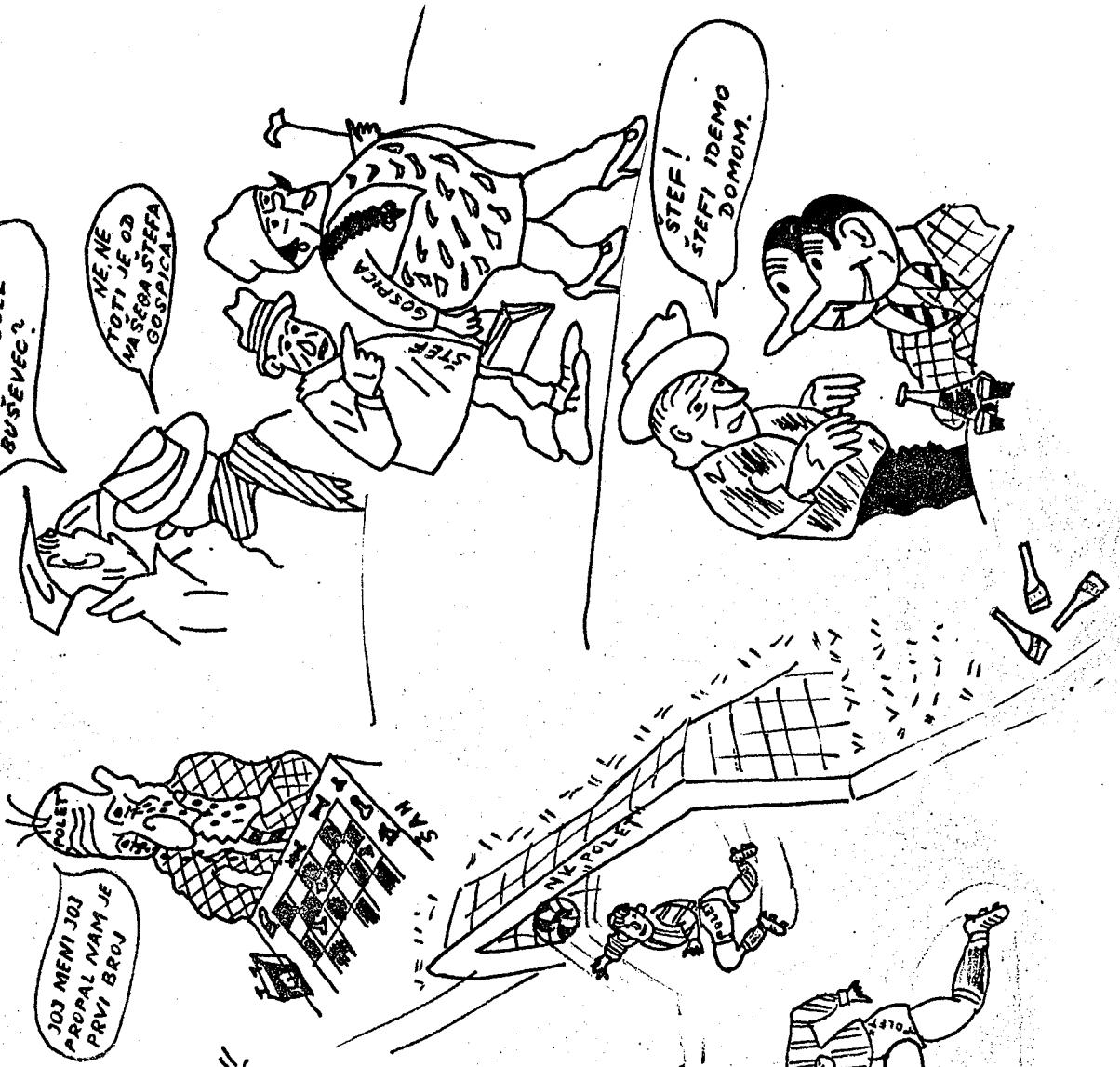
Drago Katulić

HUMOR

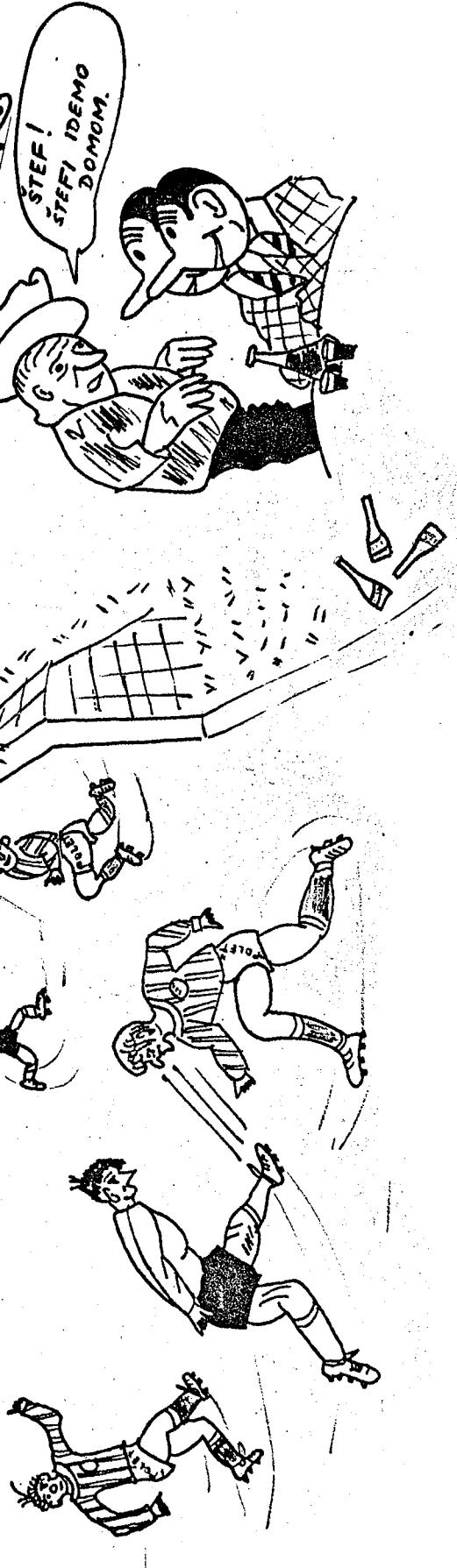
MATO, KAJ JE TARZAN DOŠEL BUŠTEVEC?

HE, HE
TOTI JE OD
MAŠEBA STEFA
GOSPIČA.

DA JE ČAŠA FLAŠA,
DA BERTAŠ IGRÁ FORA,
SVAKA LOPTA, DA JE NAŠA,
NEBI BILO GOLA.

č

MATO, KAJ JE TARZAN DOŠEL BUŠTEVEC?

HE, HE
TOTI JE OD
MAŠEBA STEFA
GOSPIČA.

ŠAH i SPORT

PRIJATELJSKI NOGOMETNI SUSRET

DINAMO (Zagreb) - POLET (Buševec)
2 : 1

Prošle godine (28. 9. 1970.) je odigrana u Buševecu zanimljiva nogometna utakmica između starih igrača "Dinama" i prve momčadi "Poleta" Buševec.

Iako se ovaj nogometni susret odvijao radnim danom, okupio je za naše prilike mnogo gledalaca.

U sastavu Dinama igrali su: Irović, Srebić, Marković, Lipčinović, Čonć, Kokotović, Pintarić, Bosanac, Gašpert, Pukšec, Vučković, Jazbinšek, Banožić i Cimermančić.

Za ekipu Poleta nastupali su: Vlado Detelić, Josip Kovačević, Zlatko Periša, Ivan Svečnjak, Marijan Rožić, Ivan Vinter, Stjepan Celić, Josip Munder, Stjepan Kovačić, Stjepan Klečić i Josip Bartolin.

PREKID JEDNE BOGATE TRADICIJE

Svima je dobro poznato da je naša šahovska sekcija "Polet" dugi niz godina uživala primat u našem općinskom prvenstvu. Čitav decenij mi smo uživali glas najbolje ekipe u općini. Ove godine dogodilo se čudo. Znam da se čuda ne događaju svakog dana, pa je baš zbog toga razloga trebalo masnim slovima ispisati u "Velikogoričkom listu" tu prvorazrednu senzaciju.

Naš šah doživio je svoj neslavni fijasko na samom početku. Ove godine sastale su se četiri ekipe u seosko sportskim igrama: Buševec, Mraclin, Rakarje i Pleso. Turnir je počeo vrlo žustro. Na samom početku sastale su se dvije najjače ekipe Buševec i Mraclin. U tom najodlučnijem boju mi smo poklekli sa 2,5: 1,5

Evo rezultata prvog kola: Pleso-Rakarje 4:0
Mraclin - Buševec 2,5:1,5

U drugom kolu Mraclin je protiv solidne ekipe Pleso izborio usku pobjedu 1,5 : 2,5, dok smo mi protiv Rakarja glatko pobjedili sa 4 : 0.

Rezultat II kola: Rakarje - Buševec 0 : 4
Pleso - Mraclin 1,5:2,5

U trećem i odlučujućem kolu Mraclin je dobio susret protiv Rakarja bez borbe, nama je trebala čista pobjeda od 4:0 protiv Plesa da osvojimo prvo mjesto. Bili smo na domaku cilja, da nas sportska sreća nije mimošla u posljednjim minutama.

Naš favorit Marijan Rožić igrao je neriješeno na drugoj ploči i to nas je stajalo prvog mesta. Tako je na kraju titula prvaka zasluženo pripala Mraclinu, a nama ostaje nada da se iduće godine ozbiljnje spremimo i povratimo ugled koji smo dugi niz godina uživali.

Rezultati III kola: Mraclin - Rakarje 4:0
(bez borbe)
Buševec - Pleso 3,5:0,5

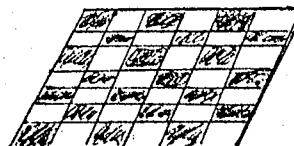
Za našu ekipu igrali su: Ivica Kovačević (licitarovi)
Drago Katulić
Zlatko Rožić
Marijan Rožić
Marijan Detelić

Plasman ekipe:	Mraclin	9
	Buševec	9
	Pleso	6
	Rakarje	0

Drago Katulić

Dobra stara vremena

Na slici: Branimir Rabar sa članovima Šahovske sekcije "Polet".
Snimljeno prije par godina poslije Šahovskog turnira u Buševcu.

U S P O M E N

MARIJAN ČRNKO

14. II 1949 - 29. XII 1970.

S bolom u srcu primili smo vijest da nas je zauvijek napustio naš nepreželjeni mladi cvijet, Marijan Črnko.

Teško nam je bilo shvatiti tu stvarnost, koja nas je zatekla, učinila bespomoćnim i utučenim. Međutim, teška i podmukla smrt istrgla ga je iz naše sredine u trenutku kada smo od njega najviše očekivali, njegova majka, familija i mi. Bol koja još skoro nije bila ni zaboravljena na rano umrlog oca, postala je ovim još teža. Kao dječak bio je nemiran i živ, svu svoju mladenačku energiju trošio je u svojim nemirnim i maštovitim igrama. Svoj nemirni duh i neistrošenu mladenačku energiju trošio je u svim našim društвima. Bio je aktivni član "Seljačke slogue" gdje je kao glumac dao lijep doprinos našoj dramskoj sekciji. U Kolarovoј drami "Svoga tela gospodar" dao je kao glumac zapaženu kreaciju mладог Jože. Ovom nezaboravnom predstavom naše društvo zabilježilo je svoj najveći uspjeh od svog postojanja do danas.

Marijan je aktivno učestvovao i u našoj omladinskoj organizaciji gdje se istakao kao aktivni graditelj našeg društvenog života. Bio je svugdje i na svim radnim akcijama. Želio je da i na tom polju dade svoj prilog. Kao svijestan omladinac želio je da ugradi svu svoju mladenačku energiju u ideale koje je naslijedio od svog oca.

Njegov odlazak ostat će najveći i nenadoknadiv gubitak za njegovu majku, baku i sestre.

Kad se od njega najviše očekivalo i kad su željeli u njemu vidjeti utjelovljenje izgubljene sreće, Marijan ih je zauvijek napustio. Zločudna sudbina prekinula ih je u toj ljubavi koju nikad neće moći zaboraviti. Željela ih je ogoljeti do kraja i ostaviti raskrvarena njihova srca. Njegov životni put završio je prerano, ali u tom kratkom vremenu otisnuo se na pučinu našeg života. Ostavio nas je u cvijetu svoje mladosti, kada se popoljak nije još ni rascvjetao. On nas je zauvijek napustio.

Gotovo čitavo selo, kao i njegovi najdraži, ispratili su ga na groblje u Vukovinu.

Nad otvorenim grobom u ime "Seljačke slogue" i svih mладих, posmrtno slovo održao je njegov drug Drago Katulić.

Marijane! U našim srcima ostat će trajna uspomena na tvoj vedar lik i neispunjenu mladost.

Mnogobrojni vijenci i suze pokriše mu mладо tijelo.

Neka mu bude laka zemljica!

U S P O M E N

IVAN KOVAČEVIĆ

Buševec , 23.IX 1926 - Podotočje, 4.IV 1971.

Duga i teška bolest istrgla je iz naše sredine zauvijek Ivana Kovačevića u naponu snage u 44-oj godini života. Dan, koji je sa strepnjom već dugo iščekivan, došao je i zauvijek ga odnio. Čitava familija, Buševčani i brojni znanci potreseni su ovom viješću. Mnogobrojni prijatelji, članovi DVD-a i OSS-e Buševec, čiji je on bio član i neko vrijeme rukovodilac dok je živio u Buševcu, pohrlili su u Podotočje, gdje je živio zadnjih 17 godina, da još jednom vide pokojnika i da se s njime oproste. Njegova plemenitost, poštenje i inteligencija, kao i sve druge odlike dobrog čovjeka, nisu zaboravljene. Premda je živio van Buševca i u zadnjih par godina u teškoj bolesti, on se uvijek intezirao za život i uspjeh naših mještana i društveni život uopće. Svaki naš uspjeh bio je za njega

radost i ponos. U novoj sredini, gdje je proživio skoro drugu polovinu života, našao je svoje mjesto i prijatelje koji su ga primili kao svoga.

Na njegovom posljednjem putu u nepovrat, 5. IV, ispratili su ga njegovi najmiliji, te prijatelji i znanci iz Buševca, Podotočja i okolnih mesta, članovi DVD-a i OSS-e Buševec. Jedino su ga zaboravili rezervni starješine JNA naše općine, čiji je on bio član u činu kapetana. Godinama je radio na predvojničkoj obuci, te uvježbavao više generacija omladinaca.

Počasnu stražu nad odrom držali su mu njegovi stari drugovi, članovi DVD-a Buševec, kao i prijatelji iz Podotočja. Velika, žalosna povorka ispratila ga je na njegovo posljednje počivalište, na groblje u Vukovini.

U zadnjim trenucima rastanka, kad se očekivalo da će se netko u ime DVD-a Buševec i svih nas oprostiti s pokojnikom, nad otvorenim grobom, nitko se nije javio da održi posmrtno slovo. Ovaj propust iznenadio je sve prisutne.

Ni ovaj propust, ni mnogi drugi, koji su mu u životu učinjeni neće umanjiti njegovo ime ni izbrisati iz uspomene njegov dragi lik.

Njegov grob okitiše mnogobrojnim vijencima porodice kao i DVD i OSS-e Buševec, Aktiv žena i SSRN Vukovine i Podotočja.

Neka mu bude laka ova naša, njemu tako draga, tvrda hrvatska gruda zemlje.

Slava mu !

U SPOMEN

JOSIP KOVACEVIC

CLEVELAND, Ohio. — Ovim jejavljamo žalosnu vijest da smo iz svoje sredine smrću izgubili jednog aktivnog društvenog radnika među našim narodom ovde, Josipa Kovacevića, koji je nakon dužne bolesti, podlegao podmukloj i opasnoj bolesti raka, čiji uzroci su usko vezani sa nezdravim uslovljima rada američkih tvorničkih radnika.

Pokojni Josip bio je rodjen god. 1900. Umro je dne 3. listopada a bio pokopan dne 7. listopada na Highland Park Groblju.

Pokojnik je bio rodjen u selu Buševac u Hrvatskoj kraj Zagreba, u predjelu poznatom kao Turopolje. U stvari njegovog rođno mjesto odaljeno je od Zagrebačke Ajdonske stanice nekih 6 ili 7 milja na glavnoj cesti Zagreb - Sisak.

Nakon razocaranja sa Alexandrovom upravom Države koju je došao u Ameriku god. 1921. u Farrellu, Pa., nije je proveo 6 godina radeći u celičnoj industriji.

Godine 1927. on se je preselio u Cleveland, O. gdje je živio do smrti. U Clevelandu je bio zaposlen kod General Electric Co. te je nakon preko 38 godina rada stupio u emeritnu god 1963.

Pokojnik je stupio u redove Hrvatske Bratske Zajednice god. 1922. u odsjek br. 126 u Farrellu, Pa. Nakon dolaska u Cleveland god. 1927. on je se prestupnom listom pristupio u odsjek br. 337 "Jutarnja Zora" u čijem članom je bio do smrti.

U odsjeku je obnašao razne dužnosti i čast uključujući i čast odjeljka predsjednika, kao što je bio predstavnik svog odsjeka više godina u direktoriju društvenog doma kojeg je njegov odsjek uveličao sa braće Slovensaca društvinama.

Za njegov savjetovan društveni rad članstvo ga je dva puta biraоo kao delegata nad konvencijama H. B. Zajednice, t.j. god. 1935. i opet 1947. Isto tako ove godine neočekivano njegovu smrt članstvo u odsjeku imenovalo je njega za "Čovjeka godine" za njegov dugo godišnji rad i priznanja koje će biti izvršeno na banketu ujedinjenih odsjeka u Clevelandu 15. studenog 1947. Radi smrti po želji članstva priznanje će biti izvršeno posmrtno.

Aktivnost pokojnika nije bila ograničena samo na njegov odsjek. On je radi svoje velike pristupnosti za suradnju sa ljudima sa lijepim usponjem, kao predsjednik suradnjom dobroličnih članova i članica predvodio više godina proslavljanje zajedničkih dana naših odsjeka u Clevelandu za sluge i ugled našeg naroda ovde, t. n. predsjednik H. B. Z.

Za vrijeme rata pokojnik je sudjelovao u aktivnostima koje su bile namijenjene za borbu protiv fašizma po Americi i njenim srodnicima.

U sruži pokojniku stupanja Američkog narodnog fronta je bio tajnik Američkog Croatian. Žalosna god. 1945.

okriljem u to vrijeme bile su uključene praktično govoreći svu organizacije i društva našeg naroda u Clevejlandu za pomoć Amerike i saveznika. Par godina nakon toga kada su se otvorile veze sa našim starim krajem i junackom borbom našeg naroda protiv okupatora ovaj rad je priključen Narođnom vijeću Američkih Hrvata za izrađnu pomoć našem narodu u starom kraju.

Od samog dolaska u Ameriku pa do smrti pokojnik je bio čitaoc i preplatnik i podupiratelj Narodnog Glasnika i svakog naprednog pokreta. Više puta je naglasio zahvalnost radničkoj štampi za upoznavanje savremenog klasnog društva i radničkog položaja u istome.

Godine 1968. zajedno sa svojim bratom, Antunom posjetio je svoje rođno mjesto gdje su ih obitelji i njihovi seljaci i društvo lijepo primili i počastili sa prilikom da su nastupili kao kumovi na proslavi kupnje nove štrcaljke za vatrogradno društvo.

Na povratku on se je simpatično izražavao o napredku koji je učinjen nakon teških poslije ratnih prilika i ponosio se sa svojim selom kojeg je poznao edju prvima u slogi i kulturnom napredku.

Nakon smrti pokojnikovo tijelo je bilo izloženo dva dana u Grdiški-Pogrebnom zavodu na istočnoj strani grada a sa pogrebom je upravljao naš hrvatski pogrebnički Emil Golub. Odar pokojnika bio je oključan lijepim brojem vijenaca čije su uključujući vijenac Odsj. 337 H. B. Zajednice, Američkog Penzionerskog Kluba i Kluba "Goranin" te obitelji rodbine i prijatelja.

U ta dva dana posjetilo je pogrebni zavod više stotina naroda uključujući i braću iz glavnog ureda H. B. Zajednice, Johna Badovinca, Bernharda Luketića i Johana Ovcarića svi su došli da izkažu posljednu počast i reknu posljedni zborog pokojniku.

Iako je bio radni dan na sprovodu pokojnika sudjelovaоo je veliki broj naroda kakav se rijetko vidi u našem mjestu.

Prije polaska na groblje u pogrebnom zavodu izrekao je pokojnikov više godišnji suradnik u odsjeku 337 H. B. Z. a sada urednik Engleskog dijela Zajedničara brat John Heraš dirljivi gospodstveni govor u kojem je opisao vrline i društvene zasluge pokojnika a na samom groblju u ime Penzionerskog Kluba sa pokojnikom se oprostio brat Petar Malenich.

Pokojni brat Josip Kovacevich iža sebe ostavlja razalošćenu suprugu, Vlajku i obitelj te brata, Antonu sa obitelju kao i mnogo prijatelja, a u starom kraju ostavlja jednog brata i dvije sestre kao i njihove obitelji.

U ime naših društava, iyoje, rodine i mnogobrojnih prijatelja mi-

tebi brate Josipe Želimo miran počinak u tvom vječnom grobu, Slava ti i pokoj vječni, a tvojim mlijem i dragim, suprug i rodbini naše duboko saudeće.

IZVJESTITELJ

Zahvala

Ovime se želimo iskreno zahvaliti svima koji su nas tješili da vrijeđaju bolesti i smrt mojeg nezaboravnog supruga. Hvala bratu Johnu Bireku koji je preko radio na vrijeme objavio smrt pokojnika isto tako hvala svima koji su došli u pogrebni zavod da izkažu posljednu počast pokojniku. Hvala članstvu odsjeka br. 337 H. B. Z., Penzionerskom klubu i Goranin klubovima, kao i obiteljima i pojedincima koji su položili na njegov odar vijence, čije su i svima koji su sudjelovali na sprovodu.

Hvala braći John Herak i Petar Malenich na govorima rastanka sa pokojnikom.

Duboka hvala svima sestrama koje su pripremile, posluživale i poklonile pecivo za karmine nakon sprovoda.

Još jednom iskrena hvala svima, Ražalošćena supruga Violet Kovacevich i obitelji.

Urednik Narodnog Glasnika, koji je imao dobru sreću da poznaje Josipa Kovacevicha kroz mnogo i mnoga godina, duboko je dirnut viještu o njegovoj smrti. Njegovoj ozalošćenoj suprudi i prijateljima naše, iskreno sauzeće, a pokojnom Josipu časni mir.

DA AMERIČKIH HRVATA I HRVATICA DRŽAVE OHIO
POD VODSTVOM NAROD. VIJEĆA U CLEVELANDU
NAROD FED. NAR. REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

HRVATSKI POKOJNI ODOR
HRVATSKE BRATSKE ZAJEDNICE I NACIONALNOG
VIJEĆA AMERIČKIH HRVATA I HRVATICA

Tužna vijest, da je u SAD umro Josip Kovačević, potresla je naše selo. Premda je prošlo puno godina otkada je otišao u tadinu, on nije bio zaboravljen. Kao što niti on nije zaboravio svoju staru domovinu i sve nas. Za sve ono što je učinio za dobre svoje braće u domovini, neka mu je hvala i slava!

Na slici: Putujuća klinika - dar američkih Hrvata narodu Jugoslavije 1947. godine.

Izresci iz novina američkih Hrvata - Narodnog Glasnika i Zajedničara.

Josip Kovačević - Čovjek Godine odsjeka br. 337 u Euclidu, Ohio

Euclid, Ohio — "Jutarnja Zora" odsjek 337 HBZ u ovom predjelu Clevelandu, izabrao je pokojnog brata Josipa Kovačevića kao svog Čovjeka Godine kojem će ta visoka počast biti podijeljena na Trećem godišnjem banketu Ujedinjenih Odsjeka koji će se održati 15. studenog. Brat Kovacevich je bio

listom u odsjek 337 HBZ u Euclidu, Ohio gdje je ostanao članom sve do smrti. Gotovo odmah bio je izabran za perovodju u svom odsjeku. On je takoder nastupao u odsjeku "American Yugoslav Center" gdje je 75. godine služio kao perovodja.

Tokom vremena, Brat Kovačević je takoder služio u odsjeku 337 kao predsjednik, blagajnik i član nadzornog odbora. Bio je takoder delegat odsjeka na dvima konvencijama, 1935. u Milwaukee i ponovo 1947. u Pittsburghu na kojoj je služio kao tajnik odbora za dnevnicu i plaće. Članstvo odsjeka br. 337 bilo je ponosno što je brat Kovačević bio lojalan konvenciji 1947. i ostanao na njoj do svršetka. On je bio aktivan u Ujedinjenim Odsjeclima grada Clevelandu od samog početka, i služio je kao predsjednik i potpredsjednik te organizacije.

Za vrijeme i poslije drugog svjetskog rata, prije Kovačevića je bio aktivan u Američko-Hrvatskom Pomoćnom Odboru koji je bio od velike pomoći u ratu protiv nacističko-fašističke osonvine.

On je takoder bio aktivan član u Američko-Hrvatskom Penzionerskom Klubu i u Klubu Goranin u Clevelandu. Takoder se je učinjak zalažeao za stvaranju radnog naroda i bio je neumorni radnik na tom polju.

Njegov izvanredni rad kroz sve ove godine u korist Hrvatske Bratske Zajednice i njezina članstva, svakako zaslužuje priznanje. Mi duboko žalimo njegovu preranu smrt. Njegova udova Violet bit će prisutna na banetu Ujedinjenih Odsjeka na 15. studenog i primiti će počast u ime svog pokojnog supruga.

"Jutarnja Zora" odsjek 337 pozdravlja svog Čovjeka Godine, pokojnog brata Josipa Kovačevića kojem želimo pokoj vječni. On nije viši s nama, ali će sjecanje na njegova djela biti nadahnucemo nama koji ostajemo da nastavimo s velikim zadacima i da se zalažemo za ideale u koje je on vjerovao i radio cijelog svog života.

Tom Stieb, tajnik odsjeka 337 HBZ

VJETRIC I SUNCE

Mrsi Šosu djevojčica
Taj nestalni vjetrić
i nikad ne miruje,
Sunce ga uporno molit.
Prestani malo, vjetriću dragi.
Miran budi, mir nam pokloni.
Zlatni Glavan, Vid rarec

Na slici: Putujuća klinika - dar američkih Hrvata narodu Jugoslavije 1947. godine.

Izresci iz novina američkih Hrvata - Narodnog Glasnika i Zajedničara.

FAŠNIČKE - GUDORIJE.

Prvi puta , nakon niz godina, Buševec nije ove godine imao uobičajne karnevalske (fašničke) povorke.Ples, koji se navečer održao u vatrogasnem domu, bio je slab. Pod maskama išla su uglavnom djeca. Jedan od uzroka ove slabosti je slab interes naših mještana, a drugo što su se i po drugim selima održavale zabave (u utorak), čega ranjih godina nije bilo. Krivicu dakle treba tražiti ne samo u DVD ,koje je tradicionalni priredivač plesa i karnevalske povorke , nego i među nama. Da bi bio veći interes, trebalo je dati lijepе nagrade za najbolje maske, pa makar se i novčano gubilo na zabavi. Ovu priredbu svojim novčanim prilozima mogle su pomoći sve organizacije sela , pa bi se svi zajedno ugodno pozabavili.

23.

II 1971.

Snimljeno oko

1961.

godine

1964.